

Risaleler Neden Daha Sonra Latin Harfleriyle Basılmıştır?

Vesilelerde boğulmak doğru olmaz. Bizler vesilenin mahiyetine değil, neticesine bakmalıyız.

Kur'an'ın Arapça olması Allah'ın takdiri ve talimidir. Dolayısıyla Kur'an'ın hem lafzı hem de manası mucize olduğundan mukaddestir. Tercümesi mümkün değildir. Lafzını değiştirmek manasına zarar verir.

Ancak Kur'an'ın dışındaki bütün eserler, bu kayıtla mukayyet değildirler. Mesela, nakl-i hadis-i bil mana caizdir. Kur'an için ise caiz değildir.

Hadiste caiz olan bir şey, diğer eserlerde de caiz olabilir; tercümeleri yapılabilir ve bunda da maslahat vardır.

Zamanın ihtiyaç ve ilcaatıyla ilgili olarak, eserlerin tanziminde bir mahsur olmaz. Burada faydalılık esas alınmalıdır.

Kur'an'ın nazmında farklılık yasak olmakla beraber; günümüze kadar gelen Kur'anlarda, okunmasını kolaylaştıracak hareketler, noktalar vs. gibi işaretlerde selef-i salihin mahsur görmemekle birlikte fayda mülahaza etmişlerdir.

Bidayette Kur'an'ın, hafızalarda kalarak korunması esas alınmıştı. Hz Ebu Bekir (r.a.) zamanında Kur'an'ın yazılı metinler olarak bir araya getirilmesi güçlükle yapılmıştır. Hz Ömer (r.a.) döneminde tek bir kitap haline getirildi. Hz Osman (r.a.) döneminde ise dört nüsha olarak yazıldı; mühim merkezlere gönderildi.

Allah'ın kelimasında bile ilcaat-ı zaman esas alınarak en geniş anlamda faydalı şeylere müsaade edilmiştir. Dolayısıyla ümmet Kur'an'ı yanlış ve hatalı okuma belasından kurtulmuştur. Zira Kur'an'da ilk yazılışında harflerden başka bir şey yok idi.

Kur'an'ın aslına ve esasına mahsur meydana getirmeyecek düzenlemelere müsaade edilmiş ve faydalı görülmüş iken; onun dışındaki meselelerin muhtevası muhafaza edilmek kaydı ile, insanların anlayışına, istifadesine ve istifazesine göre yapılan düzenlemeler faydadan hali değildir.

İşte Muazzez Üstadımız da bu sebebe binaen 600.000 nüsha Külliyyatı, Osmanlıca ve orijinal olarak yıllarca yazdırmış olmakla beraber; ne zaman matbaayla ve Latin harfleriyle basma müsaadesi çıkınca, **hayatında dört yıl mütemadiyen, Külliyyatı Latince bastırması, bununla çok keyiflenmiş ve iftihar** etmiştir. Hatta her bir

yeni eseri eline aldığında, sahifelerini itina ile çevirir **“Bugün benim bayramımdır.”** diye çocuklar gibi sevinirmiş. Bunun böyle olduğunu abilerin hatırtalarından öğreniyoruz.

Üstadımız, 600.000 nüsha Osmanlıca Külliyyatı yazdırıp okuttuğu halde, yeni harflerle basımı mümkün hale gelince, *"ille de Osmanlıca yazın ve okuyun"* diye iddiada bulunmamış. Kendi hayatında eserlerini yeni yazıyla bastırmış ve yaymıştır.

Her zaman, ilcaata ve ihtiyaca bakmış *“Biz bu zamanın değil gelecek zamanın insanlarını düşünürüz.”* anlamında ifadeleri çöktür.